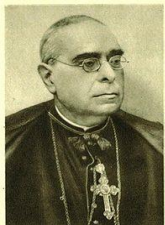

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA
PARRÒQUIA
DELS SANTS
JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 10 d'Abril de 2016. Nº 15

EL BISBE DE VIC, JOSEP TORRAS I BAGES

En motiu de la commemoració del centenari de la mort del Gran bisbe de Vic, Josep Torras i Bages (nascut a Les Cabanyes, del Penedès), es farà una trobada de tot el clero català amb llurs bisbes a Vic el proper dilluns dia 11 d'aquest mes. Per aquest motiu us transcriu aquest article.

La persona

"Se'l considera sovint patriarca espiritual de Catalunya, un dels personatges més importants del primer catalanisme conservador vinculat a l'Església, referent de gran influència entre intel·lectuals i polítics de l'època, però **Josep Torras i Bages** va ser molt més que aquestes simples definicions. Va ser un pastor, i un pastor arrelat a la seva gent i a la seva terra. Aquest 2016 es commemora el centenari de la mort de Josep Torras i Bages. Bisbe de Vic durant 17 anys, és autor de nombrosos llibres, escrits pastorals i publicacions, que el van convertir en figura remarcable del segle XX

Un pensament actual

"Per a una persona que sigui creient Torras i Bages el segueix orientant avui dia". "I per a algú que no sigui creient es troba amb una persona, un intel·lectual important, i sobretot un home de diàleg". Torras i Bages forma part d'aquesta línia de l'Església de Catalunya "que ha tocat de peus a terra amb la gent d'aquí". Una Església que fa que molta gent s'hi senti còmode.

"Per ser un personatge d'inicis del segle XX el seu missatge és molt actual. No et trobes amb un religiós d'aquells 'integristes', aquella imatge que de vegades podem tenir una mica 'tronada', distorsionada de l'Església d'aquell moment". Ben al contrari, Torras i Bages no dubta en tractar a les seves pastorals temes com la I Guerra Mundial, problemàtica obrera i temes socials. "En un moment en què encara està molt vinculada la idea d'exèrcit guerra, poder polític i religiós, ell diu obertament que el món militar ha d'estar apartat del món polític i religiós i que l'Església no pot beneir mai cap tipus de guerra". Podríem pensar que això és molt actual però ell ho va dir el 1914. "Això, tenint en compte l'època, el fa molt llegible pels temps que corren".

Present en els cercles artístics de l'època

Si va ser prolífic a nivell pastoral –va visitar tres vegades cada parròquia de la diòcesi i va escriure nombroses cartes pastorals– també ho va ser impulsant la cultura, l'art i els moviments culturals de l'època. Va ser consiliari del cercle artístic sant Il·luc i de la Unió Catalanista, fundador de la lliga espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, o membre de la reial acadèmia de Belles Arts i de les Bones Lletres. Durant la seva etapa a Vic també va encarregar les pintures murals de la Catedral de la ciutat a Josep M. Sert i es cartreja sovint amb personatges de la cultura com Llimona, Maragall o el mateix Antoni Gaudí.

Home de poble, "però no capellà de poble en el sentit despectiu", la seva visió catalanista el situa ràpidament en personatge important de la història de Catalunya. La seva participació en la redacció de les Bases de Manresa i la publicació de la seva obra cabdal *La tradició catalana* el situaran com la veu de referència per parlar de les arrels cristianes de Catalunya. "Llegir Torras i Bages és llegir algú que té una autoritat moral que està per sobre meu claríssim però que no la utilitza per renyar sinó per orientar". El seu pensament polític no es mai el d'un catalanisme exclouent sinó tot el contrari, "obert a incorporar gent diferent".

El seu pensament polític ha estat resumit sovint sota la frase *Catalunya serà cristiana o no serà*, erròniament atribuïda a qui fou bisbe de Vic, però "que plasma força bé la idea que tenia Torras de la Catalunya ideal". Una Catalunya ruralitzant "però tocant de peus a terra". No és un bisbe de poble "perquè està molt en contacte amb els cercles artístics del moment".

El 1906 intenten portar a Torras i Bages a Sevilla, més tard el promocionen per a Barcelona, Burgos, Tarragona, Còrdova i València. Ell s'hi nega en rotund, argumentant "de forma irònica" que el seu castellà és molt dolent. "Torras i Bages és una persona que s'estima el seu poble i la seva gent", però no utilitza mai un to agressiu ni impositiu, "mai". Alhora es remarca la proximitat del personatge: "Llegir les seves cartes pastorals és, amb matisos d'estil, poder agafar fragments molt extensos i creure que són cartes pastorals d'avui dia i no de l'any 1905 o 1912..(Glòria Barrete –CR) Catalunya, religió.cat.)"

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 21,1-19.

El encuentro de Jesús resucitado con sus discípulos junto al lago de Galilea está descrito con clara intención catequética. En el relato subyace el simbolismo central de la pesca en medio de mar. Su mensaje no puede ser más actual para los cristianos: sólo la presencia de Jesús resucitado puede dar eficacia al trabajo evangelizador de sus discípulos.

El relato nos describe, en primer lugar, el trabajo que los discípulos llevan a cabo en la oscuridad de la noche. Todo comienza con una decisión de Simón Pedro: «Me voy a pescar». Los demás discípulos se adhieren a él: «También nosotros nos vamos contigo». Están de nuevo juntos, pero falta Jesús. Salen a pescar, pero no se embarcan escuchando su llamada, sino siguiendo la iniciativa de Simón Pedro.

El narrador deja claro que este trabajo se realiza de noche y resulta infructuoso: «aquella noche no cogieron nada». La «noche» significa en el lenguaje del evangelista la ausencia de Jesús que es la Luz. Sin la presencia de Jesús resucitado, sin su aliento y su palabra orientadora, no hay evangelización fecunda.

Con la llegada del amanecer, se hace presente Jesús. Desde la orilla, se comunica con los suyos por medio de su Palabra. Los discípulos no saben que es Jesús. Sólo lo reconocerán cuando, siguiendo dócilmente sus indicaciones, logren una captura sorprendente. Aquello sólo se puede deber a Jesús, el Profeta que un día los llamó a ser "pescadores de hombres".

La situación de no pocas parroquias y comunidades cristianas es crítica. Las fuerzas disminuyen. Los cristianos más comprometidos se multiplican para abarcar toda clase de tareas: siempre los mismos y los mismos para todo. ¿Hemos de seguir intensificando nuestros esfuerzos y buscando el rendimiento a cualquier precio, o hemos de detenernos a cuidar mejor la presencia viva del Resucitado en nuestro trabajo?

Para difundir la Buena Noticia de Jesús y colaborar eficazmente en su proyecto, lo más importante no es "hacer muchas cosas", sino cuidar mejor la calidad humana y evangélica de lo que hacemos. Lo decisivo no es el activismo sino el testimonio de vida que podamos irradiar los cristianos.

No podemos quedarnos en la "epidermis de la fe". Son momentos de cuidar, antes que nada, lo esencial. Llenamos nuestras comunidades de palabras, textos y escritos, pero lo decisivo es que, entre nosotros, se escuche a Jesús. Hacemos muchas reuniones, pero la más importante es la que nos congrega cada domingo para celebrar la Cena del Señor. Sólo en él se alimenta nuestra fuerza evangelizadora.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE 9	20h	
DIUMENGE 10	11h 13h	
DILLUNS 11	20h	
DIMARTS 12	20h	
DIMECRES 13	20h	Montserrat Mauri
DIJOUS 14	20h	
DIVENDRES 15	20h	
DISSABTE 16	20h	MISSA FAMILIAR i Baptisme d'infants
DIUMENGE 17	11h 13h	difunts família Junquera-Ezquerria; Concepción Burgos Solís i Família Roldán-Burgos

REUNIONS

DIJOURS dia 14, a les 10h. grup de "Nostra Dona".

A les 20'30 h. Pares infants de la Catequesi.

DIVENDRES dia 15, des de les 12h. Preveres de l'arxiprestat.

CONDOLENÇA

La donem als familiars de la difunta: Na Dolores López Romero. I, desitgem que la difunta gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

PASTORAL DE LA SALUT

Dijous dia 14, a les 11h. visitarem els residents a "Vitalia" per fer-hi una celebració religiosa amb els qui ho vulguin.

Primavera